

[Korsgaard.]

forkert Betragtning. Der skal jo nemlig ikke alene betales en højere Procent paa Restauranten end i Hjemmet, men som enhver ved, ligger Prisen paa den samme Vare paa Restauranten nogenlunde oppe paa det dobbelte — i hvert Fald i mange Tilfælde — af, hvad den kan købes for til Forbrug i Hjemmet. Disse to Argumenter lader ikke den fjerneste Tvivl tilbage om, at man vedblivende i langt stærkere Grad beskatter Forbruget paa Restaurant end Forbruget i Hjemmet. Man kan maaske undre sig over, at den højtærede Regering og med den den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gaar ind netop for dette. Paa mit Partis Vegne mener jeg imidlertid at turde sige, at naar man fra den nævnte Side anser det for rigtigt, skal vi ikke modarbejde det, men vi finder, som sagt, at det i saare ringe Grad er i Overensstemmelse med Udtalelser, der blev fremsat af det daværende ærede Medlem Hr. Stauning, og som netop gik ud paa, at Luksus skulde beskattes paa samme Maade i Hjemmet som paa Restauranten.

Men hvis man nu vil undgaa dette besværlige Bogholderi, som nu en Gang vil blive Følgen af det foreliggende Lovforslag, hvorledes vil dette da kunne lade sig gøre? Det kan formentlig lade sig gøre ved at beskatte den paagældende Vare ved Kilden, det være sig nu ved den paagældende Fabrik eller ved det Toldsted, hvorover Varen indføres. Der kunde naturligvis være en hel Del, der taler herfor, og da i ganske særlig Grad dette, at man vilde undgaa det meget Bogholderi, som de forelagte Lovforslag fører med sig, og som vil give Anledning til en overordentlig stor og formentlig ogsaa bekostelig Kontrol. Paa den anden Side maa jeg ganske vist erkende, at en Beskatning ved Kilden vanskeligt vil kunne faa den Bivirkning, som jeg jo maa antage, det er Forslagsstillerens Hensigt at opnaa, nemlig at den paagældende Vare skal beskattes stærkere, naar den nydes paa Restaurant, end naar den nydes i Hjemmet.

Om Enkeltheder Forslaget vedrørende skal jeg ikke sige meget, men jeg maa have Lov til at sige et Par Ord specielt om Skalaerne. De er i mange Henseender meget irrationelle, idet det jo altid er uheldigt, at et Merforbrug paa nogle Kroner kan bevirke, at Skatten stiger med flere Hundrede Kroner. Det er netop dette uheldige, som vi er kommet bort fra ved Skattelovene gennem Ratebeskatningen, men denne Urimelighed findes, som sagt, i de her foreliggende Lovforslag, og det er slet ikke saa faa Penge, der kan blive Tale om, hvis man overstiger

en vis Skattegrænse. Hvorvidt der er Mulighed for at forandre dette, ved jeg ikke, om den højtærede Minister vil udtale sig om her i Salen — der vil jo eventuelt blive Lejlighed dertil i det Udvalg, som nu efter det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Udtalelse maa antages at komme. Personlig vilde jeg jo tro, at man skulde tilstræbe at begrænse den Kreds af Mennesker, som i Medfør af denne Lov skal føre Regnskab, saa meget som nogenlunde muligt. Hermed mener jeg, at man vistnok bør sætte den laveste Tal nogenlunde højt for paa den Maade at nedsætte det Antal Personer, der skal kontrolleres, betydeligt og saa beskatte, hvad der falder ud over denne Grænse, med en vis Procent, den samme Procent naturligvis, og ikke, som det nu er foreslaaet, foretage Beskatningen gennem Spring. Jeg tror, som sagt, at det vilde være i høj Grad ønskeligt, om man paa dette Punkt kunde komme til en bedre Udformning af Loven.

Af andre Enkeltheder, som jeg har faaet Anmodning om at paapege, vil jeg nævne, at det synes urimeligt, at Vinhandlerne faar 4 pCt.s-Afgiften uden Hensyn til, hvor stort et Salg de har, medens der for den almindelige handlende kommer et Punkt, hvor hans Skat overhovedet ikke stiger. Det er vist ogsaa urimeligt, at den private Importør kan importere Varen uden nogen som helst Udgift efter disse Love, medens Importøren og Detaillisten tilsammen skal op paa vistnok rundt regnet 4 pCt. i alt. Jeg tror ogsaa, det vil give Anledning til en forskrækkelig Masse Ulejlighed for de paagældende Virksomheder, at de skal være pligtige at meddele Toldvæsenet en Fortegnelse over hver enkelt Kundes Forbrug i det forgangne Aar. For de meget store Virksomheder, som der her kan blive Tale om, tror jeg, man har Lov til at sige, at det kan blive overordentlig besværligt. Man kan naturligvis gøre det gennem Stikprøver og saaledes begrænse Opgaven saa meget, man vil, men hvis det er Meningen, at Kontrollen skal være saa effektiv, at man gaar hver enkelt Kunde igennem, vil Arbejdet blive saa uhyre, at det vil koste meget betydelige Pengebeløb.

Det kan jo ikke være andet end, at man, naar Lovforslag af denne Art kommer frem, maa skride til at standse Salget af den paagældende Vare til den normale Pris, men det forekommer mig, at man i saa Fald maa kunne paaregne den størst mulige Hensynsfuldhed fra Toldvæsenets Side, og Toldvæsenet har efter min Mening ikke vist sig alt for hensynsfuldt paa dette